

РЕШЕНИЕ

№ 3480

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1507** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Я. В. Ф. от [населено място], срещу Заповед № 23-4332-000036/04.01.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. М от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която е наложена ПАМ - временно спиране от движение на МПС за срок от 3 месеца. В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, неправилност и постановяването и в противоречие с целта на закона. Оспорва се описаната в заповедта фактическа обстановка. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Излага допълнителни съображения, че лишаването му от правоуправление му е нанесло имуществени вреди. Сочи, че издаденото наказателно постановление е отменено от районния съд.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР не се явява, не е представяван и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на Я. В. Ф., за това, че на 25.12.2022 г., около 08:58 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица] е управлявал личния си лек автомобил марка „БМВ 316“, с регистрационен номер СВ 4301 РМ, като използвал пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз за пътници и товари – извършва рязка маневра, като преднамерено извежда автомобила извън контрол чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, за което е съставен АУАН Серия ГА №872252 от 25.12.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Съгласно Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2 от ЗДвП, са полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран с изложени в него фактически и правни основания. Спазени са и административнопроизводствените правила.

Заповедта съответства и на материалния закон. Съгласно чл. 171, т. 2, б. "м" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца. В случая фактическите основания за налагане на мярката, изложени в обстоятелствената част на заповедта са: "водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари – извършва рязка маневра, като преднамерено извежда автомобила извън контрол чрез

презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт.

В процесната заповед е посочено, че същата се издава във връзка със съставения АУАН Серия ГА №872252 от 25.12.2022 г., който е приложен като част от административната преписка. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т.е. посочените в АУАН факти и обстоятелствата се считат за осъществени докато не бъдат оборени по съответния процесуален ред. В конкретния случай това означава, че фактическите констатации, посочени в акта, на който административният орган се е позовал, а именно, че жалбоподателят е управлявал моторното превозно средство, като предумишлено е довел до загуба на сцепление на гумите - дрифт, следва да се считат за установени до доказване на противното. Тежестта за оборване на тези фактически констатации е на жалбоподателя. Същият не е оборил тези констатации, като не е направил искания за събиране на каквито и да е доказателства. Докато описаната фактическа обстановка в АУАН се подкрепя от приложеното по делото писмено Сведение от Аъдън М. Ш. – очевидец на инцидента.

Доколкото се твърди в съдебна зала, че издаденото наказателно постановление е било отменено, на първо място доказателства в тази насока не се представиха и на второ място това са две съвсем отделни самостоятелни производства /административно-наказателно и административно/, които не зависят едно от друго относно резултата.

При това положение, съдът приема, че е била осъществена визираната в разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "м", предл. последно от ЗДвП хипотеза, която съставлява предпоставка за прилагане на принудителната административна мярка. Предвид изложеното дотук, оспорената заповед се явява законосъобразна по всички критерии на чл. 146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. В. Ф. от [населено място], срещу Заповед № 23-4332-000036/04.01.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. М от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

